

Arrest

nr. 196 819 van 19 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. CALAMARO
Sint-Michielslaan 11
1040 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat F. CALAMARO en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen in november 2015 België is binnengekomen, diende op 24 oktober 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 november 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster 28 november 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/10/2017

Overdracht CGVS: 08/11/2017

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd 20 november 2017 van 09.31 tot 13.35 in het Engels gehoord in het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel. Uw advocaat meester Luzeyemo, loco meester Calamaro, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaans nationaliteit te bezitten en etnisch Edo te zijn. U werd geboren op 1 oktober 1988 te Benin City waar u tot 16 jarige leeftijd woonachtig was. U heeft de 4de graad van de lagere school afgemaakt. Na de dood van uw vader verhuisde u met uw moeder, broers en zussen naar Auchi, op 45 kilometer van Benin City. Daar werkte u samen met uw moeder als landbouwster. Op een gegeven moment werd u door een vrouw Doris benaderd die u voorstelde naar Europa te reizen om voor de baby van haar zus Kate zorg te dragen. U stemde hiermee in. Vooraleer u echter uw reis kon aanvatten, moest u een eed zweren eens aangekomen in Europa niet te zullen wegllopen. September 2008 verliet u samen met Doris Nigeria en reisde u via Niger en Libië naar Italië. In Italië werden op 28 oktober 2008 uw vingerafdrukken genomen te Catanzaro en vroeg u asiel aan bij de Italiaanse asielinstanties. U nam contact op met Kate die u zei het kamp te verlaten en haar te ontmoeten te Napoli. U reisde naar Kate en kwam tot de vaststelling dat zij helemaal niet zwanger was. U kwam te weten dat u Kate 35.000 euro verschuldigd was voor de reis naar Europa en om die hoeveelheid geld te betalen, werd u gedwongen de prostitutie ingeleid. In 2009 werd het u echter teveel en verliet u Kate's huis en reisde u naar Zwitserland waar uw vingerafdrukken 3 juni 2009 werden genomen en u tevens asiel aanvraag. Daar u reeds asiel had aangevraagd te Italië werd uw asielaanvraag niet behandeld door de Zwitserse autoriteiten. U verbleef 5 maanden in Zwitserland en keerde terug naar Kate in Italië. Daar werkte u vervolgens tot 2011 in de prostitutie. In 2011 ging u naar Torino waar u bij een vriendin inwoonde tot 2015. U verklaart dat uw familie in Nigeria die periode belaagd werd door Kate en Doris en u te horen kreeg dat ze naar u op zoek waren. 5 oktober 2011 werden uw vingerafdrukken te Rome genomen en onder de naam Akhigeb Jsana, geboren op 1 januari 1980 vroeg u nogmaals asiel aan bij de Italiaanse asielinstanties. 12 december 2011 werden uw vingerafdrukken genomen te Torino en vroeg u onder de naam Akhigbe Usana, geboren op 19 januari 1988 asiel aan. 27 april 2012 vroeg u met de naam Akhigeb Jsana, geboren op 1 januari 1980, een verblijfsvergunning aan te Italië. U verklaart dat uw verblijfsvergunning geldig was van 2012 tot 2014. In 2014 leerde u via het internet een Belgisch staatsburger kennen. In oktober 2015 ruilde u Italië in voor België waar u ging samenwonen met uw partner. 26 augustus 2016 werd een aangifte gedaan van huwelijk tussen uzelf en uw partner. 7 februari 2017 werd jullie huwelijk geweigerd. Er werd geen beroep ingediend tegen deze beslissing. 9 mei 2017 ontving u een bevel om het grondgebied te verlaten waar u geen gevolg aan heeft gegeven. 25 juli 2017 werd u aangehouden door de politie en ontving u een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. 9 oktober 2017 werd een eerste poging tot repatriëring geannuleerd wegens verzet. 24 oktober 2017 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties waardoor een tweede poging tot repatriëring op 3 november 2017 werd geannuleerd. U verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit angst om het leven te zullen worden gebracht door Kate en Doris. U ontving 4 maanden geleden verschillende telefoontjes van een privé nummer waarin werd gezegd dat geweten was dat u zich in België bevond en dat u uw familie niet zou kunnen contacteren zolang u het verschuldigde geld niet betaalde.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaart niet naar uw land van herkomst Nigeria te kunnen terugkeren uit angst voor represailles van de persoon die u naar Europa bracht omdat u haar nog geld verschuldigd bent. U kon uw vrees echter niet aannemelijk maken.

Uit het geheel van uw verklaringen moet worden geconcludeerd dat u niet de waarheid heeft gesproken met betrekking tot uw reële levensomstandigheden in uw land van herkomst Nigeria. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw werkelijke levensomstandigheden in uw land van herkomst is van groot belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Dit komt tevens uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede.

U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn te Auchi en tot 3 jarige leeftijd daar te hebben gewoond. Op 3-jarige leeftijd verhuisde u naar Benin City waar u tot de leeftijd van 16 woonachtig was te T.V. road, Uwa street (zie verklaring DVZ, punt 5 en 10). Tijdens het gehoor voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) verklaart u echter geboren te zijn te Benin City en daar te hebben gewoond tot uw vader stierf (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U hiermee geconfronteerd, herhaalt u geboren te zijn te Benin [City] en daar te hebben gewoond tot uw vader overleed. De laatste plaats waar u woonde vooraleer u Nigeria verliet, was Auchi (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U gevraagd of u op verschillende plaatsen verbleef te Benin City, antwoordt u neen en bevestigt u steeds te T.V. road te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Op het certificate of spinsterhood op naam van Akingbe Omo, opgesteld op 4 augustus 2016 door de Nigeriaanse ambassade te Brussel staat echter te lezen dat uw laatst gekende adres in Nigeria No.3 India Lane, Off Textile Mile Road, Benin City, Edo, Nigeria was (zie administratief dossier), wat niet in lijn is met uw verklaringen daar u verklaart steeds te T.V. road te hebben gewoond. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat te hebben gezegd omwille van de persoon die achter u aan zat. Zij zou u immers vinden waar u ook heen ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Dit houdt echter geen steek daar het voornoemde adres het adres is dat het laatst gekend was bij de Nigeriaans overheid. Bovendien verklaart u dat Kate en Doris weten waar u woonachtig was te Nigeria, namelijk Auchi, en heeft het geven van een vals adres bijgevolg weinig nut. Hieruit blijkt dat u niet de waarheid spreekt met betrekking tot uw woonplaatsen in uw land van herkomst, Nigeria.

Zo verklaarde u tevens voor de DVZ dat u de 4de graad van de lagere school op 14 jarige leeftijd heeft afgemaakt (zie verklaring DVZ, punt 11 en gehoorverslag CGVS, p. 17). Ook tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart u dat. U stelt uw scholing niet te hebben kunnen afmaken omdat er geen geld was om de school te kunnen betalen. (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). In het verhoor in het kader van uw huwelijk van 5 oktober 2016 verklaart u echter studies te hebben gevolgd voor boekhoudster, doch deze studies niet te hebben afgemaakt (zie administratief dossier, eerste verhoor categorie III dd. 05/10/2016). U hier tijdens het gehoor voor het CGVS mee geconfronteerd, stelt u dat boekhouder worden uw droom was maar dat er geen geld was om de studies te betalen. Ook voor de Nigeriaanse ambassade verklaarde u op 15 september 2017 dat u in Nigeria overtuigd werd door iemand om in Europa te komen werken en dat u hiervoor zelfs school verliet (zie administratief dossier, verslag interview dd. 15/09/2017). U was 20 jaar toen u Nigeria in september 2008 verliet – waar u bij de DVZ nog verklaarde Nigeria begin 2008 te hebben verlaten (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p. 23) verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U hiermee geconfronteerd oppert u dat uw Engels – nota bene voor de Nigeriaanse ambassade - misschien niet goed werd begrepen en blijft u bij uw verklaringen dat er onvoldoende geld was om naar school te gaan en dat de reden was dat u iemand naar Europa volgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Tenslotte staat ook op uw facebookpagina (zie administratief dossier, <https://www.facebook.com/omo.kelly.14>) dat u naar Egbo secondary school ging, wat u betitelt als valse informatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Dit alles wijst erop dat u hoger opgeleid bent dan u wilt laten uitschijnen in het kader van uw asielaanvraag.

Ook moet opgemerkt dat u met betrekking tot uw familie tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde u voor de DVZ, alsook tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw moeder Matina Akingbe, meisjesnaam Omojori, heet en uw overleden vader Gima Akingbe heet (zie verklaring DVZ, punt 13A en gehoorverslag CGVS, p. 8 en 11). Op de door u in het kader van uw huwelijk neergelegde attestatie of birth staat dat uw vader Amedu Akingbe heet en uw moeder Joy Akingbe (zie administratief dossier, attestatie of birth, 23 februari 2016 national population commission). U tijdens het gehoor voor het CGVS geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in verband met de naam van uw vader, volhardt u dat zijn naam Gima is, wat de tegenstrijdigheid niet kan herstellen.

Dat u nalaat de waarheid te spreken met betrekking tot uw leven en profiel in Nigeria, maakt ook dat de omstandigheden waarin u besloot Nigeria te verlaten geenszins duidelijk zijn. Bovendien bemoeilijkt u hierdoor de taak van de Commissaris-generaal uw vrees bij terugkeer naar Nigeria te beoordelen.

U legt niet enkel tegenstrijdige en weinig geloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw leven in Nigeria. Ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf in Europa komt op de helling te staan door inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen.

In het kader van uw huwelijksaanvraag in België verklaarde u in eerste instantie Nigeria in 2015 te hebben verlaten en via Italië in België aan te zijn gekomen. U verklaarde uw land verlaten te hebben omwille van de globale slechte toestand van het land met vooral de moorden die er gepleegd worden. U betaalde een mensenhandelaar 100.000 naira om u via Niger en Libië naar Italië te brengen. U voegde uitdrukkelijk toe in Italië niet te zijn geregistreerd (zie administratief dossier, eerste verhoor dd. 05/10/2016). Nadat u werd geconfronteerd met uw vingerafdrukken te Italië, gaf u toe in Italië te zijn geweest van 2008 tot 2012. U verklaarde op verschillende plaatsen te hebben gewoond in Italië en geen verblijfsdocumenten te hebben gehad. In 2012 keerde u volgens uw verklaringen vrijwillig terug naar Nigeria. In 2015 zou u een tweede maal van Nigeria naar Italië hebben gereisd (zie administratief dossier, tweede gehoor dd. 09/11/2016). Hieruit blijkt dat u reeds eerder getracht heeft de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Voor de DVZ en tijdens het gehoor voor het CGVS legt u bovendien geheel andere verklaringen af. Hierbij moet tevens opgemerkt dat ook uw verklaringen voor de DVZ en voor het CGVS geenszins eensluidend zijn. Voor de DVZ verklaarde u Nigeria begin 2008 –september 2008 tijdens het gehoor op het CGVS - te hebben verlaten en via Niger en Libië een 9-tal maanden later in Italië te zijn gearriveerd waar u in 2009 in het huis verbleef geregeld door de persoon die u naar Europa bracht. In 2009 verbleef u tevens gedurende vijf maanden in Zwitserland. Nog in 2009 keerde u terug naar Italië waar u in Napoli en Torino, Potolova bij vrienden woonde tot oktober 2015, de maand waarin u naar België vertrok (zie verklaring DVZ, punt 31). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u Nigeria september 2008 te hebben verlaten en via Niger –waar u één maand verbleef in tegenstelling tot 3 maanden bij DVZ- via Libië – waar u één maand verbleef in tegenstelling tot 6 maanden bij DVZ – naar Italië te zijn gegaan (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p. 33 en p.34). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de duur van uw reis van Nigeria naar Europa, doet de geloofwaardigheid ervan teniet. Nadat u asiel aanvraag –en volgens uw verklaringen de vluchtelingenstatus verkreeg- verliet u het kamp waarin u werd ondergebracht en spendeerde vervolgens een jaar in het huis van Kate te Napoli waar u volgens uw verklaringen geïntroduceerd werd in de prostitutie (zie gehoorverslag CGVS, p. 35 en 37). U vluchtte naar Zwitserland en keerde vijf maanden later terug naar Kate in Italië. Tot maart 2011 woonde u bij Kate (zie gehoorverslag CGVS, p. 41). Bij de DVZ vermeldde u echter niet dat u terugkeerde naar Kate, doch stelde u van 2009 tot eind oktober 2015 bij vrienden te hebben gewoond. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat niet te hebben verteld omdat u bang was voor uw leven omdat u werd gezegd niet bij de politie te rapporteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 43), wat verwondert daar uw verklaringen hieromtrent kaderen in uw asielaanvraag en u in het kader daarvan besloot de 'waarheid' te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 46). Overigens zou u volgens uw verklaringen –in tegenstrijd met uw verklaringen in het kader van uw huwelijk - zowel in 2008, als in 2011 (tot 2012) asiel zijn toegekend, alsook een verblijfsvergunning van 2012 tot 2014, die u niet besloot te vernieuwen omdat Kate (zogenaamd) naar u op zoek was (zie gehoorverslag CGVS, p. 38-39). Hierbij moet opgemerkt dat u in Italië asiel aanvraag met verschillende identiteiten en geboortedata: 5 oktober 2011 als Jsana Akhigeb, geboren Nigeria op 1 januari 1980, 12 december 2011 als Usana Akhigbe geboren te Benin City op 19 januari 1988 en 27 april 2012 als Jsana Akhigeb, geboren Edo State op 1 januari 1980. U verklaart in België asiel te hebben aangevraagd als Omo –uw eerste naam- opdat de persoon die u bracht u niet zou kunnen traceren. Dat u echter niet telkens uw geopperde vrees kan aanvoeren om vastgestelde tegenstrijdigheden te rechtvaardigen wordt verder in de beslissing uiteengezet. De naam Usana werd volgens u door de Italiaanse autoriteiten verkeerdelijk neergeschreven als Jsana (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 39).

U er tijdens het gehoor op het CGVS mee geconfronteerd dat u in het kader van uw huwelijk verklaarde Nigeria te hebben verlaten in 2015, verklaart u dat te hebben gezegd uit angst terug te zullen worden gestuurd naar Italië. Wanneer u echter werd geconfronteerd met uw vingerafdrukken, en dus uw verblijf in Italië, verhulde u nog steeds wat u tijdens het gehoor voor het CGVS als waarheid beschouwt, namelijk dat u van 2008 tot 2015 in Italië was, en stelde u van 2008 tot 2012 in Italië te hebben gewoond en dan terug te zijn gekeerd naar Nigeria. U gevraagd waarom u dat zei, herhaalt u bang te zijn geweest terug te zullen worden gestuurd naar Italië en de reden van uw vertrek uit Nigeria te hebben willen verhullen (zie gehoorverslag CGVS, p.47). Dit biedt echter geen verklaring waarom u verklaarde van 2012 tot 2015 terug te zijn gekeerd naar Nigeria.

Ook verhulde u in België initieel de werkelijke toedracht van uw vertrek uit Nigeria. In het kader van uw huwelijk verklaarde u Nigeria te hebben verlaten omwille van de slechte globale toestand met vooral de moorden die er worden gepleegd (zie administratief dossier, eerste verhoor dd. 05/10/2016). U hiermee geconfronteerd, verklaart u de politie niet te hebben willen uitleggen waarom u naar hier kwam. Voor de Nigeriaanse ambassade op 15 september 2017 (zie administratief dossier) verklaarde u dat iemand u had overtuigd om naar Europa te gaan om te werken. U stemde hiermee in met de intentie geld op te sturen naar uw mama.

Er werd u beloofd dat u "kuiswerk" zou moeten doen, maar uiteindelijk bleek dat u in de prostitutie zou gaan. U gevraagd wat u van gedachte heeft doen veranderen toen u werd gehoord door de Nigeriaanse ambassade, antwoordt u volledig naast de kwestie dat u zichzelf niet wilde prostitueren. U ermee geconfronteerd dat u toen verklaarde dat u werd gezegd te hebben moeten poetsen, en voor het CGVS voor de baby te hebben moeten zorgen, stelt u niet over Kate te hebben willen praten omdat u een eed aflegde en werd bedreigd indien u de politie zou inschakelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 52).

Telkens wanneer het u uitkomt, verklaart u bepaalde dingen –zowel tegen de Italiaanse als de Belgische autoriteiten alsook de politie- niet te hebben gezegd uit angst voor de gevolgen van de eed. Tijdens die eed moest u zweren niet weg te lopen van Kate, en indien u de eed zou verbreken, zouden er u erge dingen overkomen. Enerzijds verklaart u dat pas na uw aankomst in Italië werd gezegd dat Kate betaalde voor uw reis, en anderzijds dat tijdens het afleggen van de eed werd gezegd dat meisjes de eed af moeten leggen omdat ze slecht betalen (zie gehoorverslag CGVS, p. 31-32). Dat u zo overtuigd blijkt te zijn van de gevolgen van het verbreken van de eed strookt niet met het gegeven dat u overtuigd Christen bent, en geen aanhanger van traditionele geloven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Bovendien verklaart u nooit eerder op zulke plek (een altaar) te zijn geweest, wat nogmaals benadrukt dat u geen affiniteit heeft met traditionele geloven (zie gehoorverslagen CGVS, p. 30). Wanneer u wordt gevraagd of u op het moment dat u de eed aflegde, geloofde in de eed, stelt u het niet echt te hebben geloofd maar bang te zijn geweest omwille van de dingen die ze deden (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Hieruit blijkt dat uw geloof in de gevolgen van het verbreken van de eed geenszins kan rechtvaardigen waarom u pas in 2017 – 9 jaar na uw aankomst in Europa – de ware toedracht van uw migratie aan de autoriteiten zou hebben verteld. Dat u uiteindelijk zou hebben besloten de Belgische asielinstanties de 'waarheid' te vertellen omdat Kate uw moeder, broers en zussen al heeft, gaat geenszins op daar uw verklaringen daaromtrent niet geloofwaardig zijn (zie infra).

Dat u pas na een verblijf van 2 jaar in België, na uw geweigerd huwelijk, na uw arrestatie, na uw geannuleerde repatriëring en tweede geplande repatriëring, asiel besloot aan te vragen, doet ernstige vraagtekens plaatsen bij uw nood aan bescherming. Van iemand die beweert bij terugkeer naar zijn land te vrezen voor zijn leven, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Ook verklaart u de Italiaanse overheden nooit te hebben verteld over Kate en de ware toedracht van uw reis naar Europa. U stelt dit niet te hebben gedaan uit vrees voor de gevolgen van de door u afgelegde eed (zie supra). Dat u niet eerder asiel aanvraag, relateert dan ook de ernst van de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming.

Vervolgens moet opgemerkt dat u niet de waarheid heeft gesproken met betrekking tot de datum van aankomst in België. Zowel voor de DVZ als tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart u Italië eind oktober 2015 te hebben verlaten en naar België te zijn gekomen (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p. 15). Op uw facebookpagina staan echter foto's die dateren van sinds maart 2015 waarop u duidelijk in België bent (in een trein van de Belgische spoorwegen en met een bus van de lijn op de achtergrond (zie administratief dossier)). U hiermee geconfronteerd, stelt u zich dat niet te herinneren. U erop gewezen dat deze foto's aantonen dat u eerder in België was, antwoordt u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.45).

Wat betreft de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Nigeria om het leven te zullen worden gebracht door de persoon die u naar Europa bracht omdat u het verschuldigde geld niet hebt terugbetaald, moet opgemerkt dat u deze vrees geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart bij terugkeer naar Nigeria –fysiek of spiritueel – om het leven te zullen worden gebracht door Doris en Kate omdat u hen het verschuldigde geld – 20.000 euro - niet betaalde. U stelt dat Kate in Italië is, doch heeft u haar sinds 2011 niet meer gezien. U gevraagd hoe u dan weet dat ze in Italië is, verklaart u dat ze reeds lange tijd in Italië is en u gelooft dat ze daar nog is, wat u niet met zekerheid kan zeggen. U verklaart dat Doris in Nigeria is, doch heeft u haar sinds uw vertrek uit Libië niet meer gezien. U gevraagd hoe u weet dat Doris in Nigeria is, verklaart u dat ze daar al lang woont en zij de persoon is die mensen naar uw moeder, broers en zussen stuurt (zie gehoorverslag CGVS, p. 48), waarmee u niet aantoonbaar zeker te zijn dat Doris in Nigeria is. Overigens sprak u zowel Kate als Doris voor het laatst in 2011.

U verklaart dat uw familie in Nigeria werd bedreigd toen u in Zwitserland was en dat de reden was waarom u terugkeerde naar Kate in Italië – een terugkeer die niet geloofwaardig is (zie supra) (zie gehoorverslag CGVS, p. 42 en 43).

Ook toen u wegvluchtte naar Torino, verklaart u dat uw familie in Nigeria meermaals belaagd werd. Wanneer u echter wordt gevraagd naar de verschillende keren dat uw familie door hen werd benaderd, slaagt u er niet in een doorleefd en aannemelijk antwoord te geven: 'Het was toen ik naar Zwitserland ging, toen ze haar begonnen te slaan en ze zei altijd dat ik terug moest gaan opdat ze haar niet zouden doden'. U gevraagd naar incidenten die na Zwitserland plaatsvonden, verklaart u dat uw moeder bleef vragen of er geen andere job was die u kon uitoefenen om Kate terug te betalen. U gevraagd hoe vaak uw moeder werd benaderd, antwoordt u 'zoveel keer'. U gevraagd erover te vertellen, begint u wederom over Zwitserland en dat het altijd zo was toen u naar Torino ging. U verder in het gehoor gevraagd te vertellen over de andere keren dat uw familie lastig werd gevallen, stelt u dat het was toen u naar Torino ging. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, antwoordt u dat ze veel keer benaderd werd en dat ze naar uw moeder kwamen, haar zeiden dat u het geld dat bedoeld was om uw schuld te betalen, naar uw moeder stuurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 50). U verschillende keren de kans gegeven te vertellen over de gebeurtenissen met betrekking tot uw familie in Nigeria, blijft u opvallend vaag, weinig doorleefd en geenszins gedetailleerd zodat de vraag moet worden gesteld of de gebeurtenissen enigszins waar zijn. Het spreekt bovendien tot de verbeelding dat uw familie, jarenlang belaagd door Kate en Doris, de politie in Nigeria niet zou hebben ingeschakeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 42). U verklaart dat ze dat niet deden omdat ze bang waren en omdat Doris en Kate connecties hebben.

U beweert dat Kate wist dat u in Torino was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Hoe Kate, die zich volgens uw verklaringen in Napels bevond, dat te weten kwam, weet u moeilijk te duiden. U stelt erg vaag dat Kate aan mensen die u kennen vanuit Napels zei dat u wegrende, dat u het geld niet betaalde en dat ze u iets zou aandoen. U gevraagd hoe Kate u kon lokaliseren, antwoordt u dat niet te weten maar dat meisjes waarmee u op straat werkte in Napels u zeiden dat Kate u zocht en wist dat u in Torino was. U voegt toe dat ze mensen kennen en connecties hebben. U verder in het gehoor diezelfde vraag meermaals gesteld, slaagt u er niet in een afdoend antwoord te formuleren. U oppert dat meisjes die u in Torino ontmoette en waarmee u in Napels op straat werkte –waarvan u de naam niet weet – zeiden 'dit is waar u bent en die vrouw zoekt nog naar u'. U voegt toe dat Kate gewoon iedereen belde en vroeg of ze u zagen. U gevraagd hoe die meisjes wisten dat Kate op zoek was naar u, verklaart u dat ze [de meisjes] hoorden dat een van de meisjes [u] wegrende. U gevraagd hoe ze dat wisten, verklaart u dat jullie in eenzelfde straat als prostituees werkten in Napels. U gevraagd hoe u bijgevolg wist dat Kate u nog zocht, verwijst u terug naar de meisjes (zie gehoorverslag CGVS, p. 44-45). U kan niet duiden hoe Kate te weten zou zijn gekomen dat u in Torino was. Bovendien spreekt het tot de verbeelding dat indien ze wist waar u zich bevond, ze geen initiatief nam u te komen halen, volgens uw verklaringen omdat ze zei dat ze dat niet kon doen omwille van de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 49), wat vreemd is aangezien u geen contact meer had met zowel Kate als Doris toen u in Torino was. U gevraagd wie dat zei, verklaart u dat ze tegen de mensen zei dat u wegrende en u in Torino was en dat u terug moest keren. Dat ze u niet zou kunnen komen halen in Torino omwille van de politie zijn pure speculaties die u niet kan staven (zie gehoorverslag CGVS, p. 50).

U verklaart vijf maanden geleden voor het laatst zelf contact te hebben gehad met uw familie. Vier maanden geleden ontving u 3 telefoontjes van een privé nummer en tijdens die gesprekken vertelde een man dat geweten was dat u zich in België bevindt, dat u het verschuldigde bedrag moet betalen en u – zolang u dat niet doet- uw familie niet langer zal kunnen contacteren. Dat u echter voor de DVZ verklaarde dat ze [Doris] uw moeder en uw jongere zus is gaan halen en hen vasthoudt tot u het geld betaalt, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart dat uw moeder én al uw zussen en broers (Oseni, Blessing, Joshua en Weni) mee werden genomen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen compleet. U hiermee geconfronteerd, stelt u ze allemaal te hebben vermeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 51). Dat u bovendien louter herhaaldelijk contact trachtte te zoeken door tevergeefs hun landlijn te bellen, en geen andere initiatieven nam om uw familie op te sporen of te bereiken, is erg weinig doorleefd en getuigt er niet van dat u zich in zulk een situatie zou bevinden ('Ik belde hun lijn verschillende keren, maar het verbond niet. Nadat ze me belden, de mensen belden dat ik niets zou horen tot ik het geld betaalde, bleef ik ze bellen. Hun lijn is niet verbonden, ..., dus besloot ik het te vergeten. Ik weet al dat ik ze niet zou vinden, aangezien de mensen me dat zeiden') (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaart dat uw grootouders langs vaderszijde nog in leven zijn en ze in Auchi, het dorp waar uw familie woont, verblijven wat u de mogelijkheid gaf via hen –of anderen- informatie te verkrijgen indien u werkelijk uw familie niet langer kon bereiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Hoe ze uw telefoonnummer te weten kwam, weet u niet. Indien u werkelijk uit het niets een telefoontje zou hebben gekregen waarin bekend wordt gemaakt dat uw locatie geweten is door de mensen die u willen vermoorden en diezelfde mensen uw familie in handen hebben, mag

het redelijkerwijze verwacht worden dat u trachtte te achterhalen hoe uw Belgisch nummer verkregen werd, of u zich daar op z'n minst bedenkingen bij maakte.

Dat Kate en Doris weten dat u in België zou zijn, kan u ook niet staven. Voor de DVZ verklaarde u - wanneer gevraagd werd of er een specifieke reden was waarom u precies in België een asielaanvraag wilde indienen - dat u het leuk vindt in België, u niet naar een ander land wilt én dat de persoon waarvoor u op de vlucht bent niet weet dat u in België bent. Indien u naar een ander land zou gaan, zouden ze u daar kunnen vinden (zie verklaring DVZ, punt 27). Diezelfde dag verklaarde u echter dat Doris erachter is gekomen dat u in België bent (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u hierover op eenzelfde dag tegenstrijdige verklaringen aflegt, verwondert en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. U weet niet hoe ze te weten zijn gekomen dat u in België bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en p. 50). Ook hier blijkt u zich verder geen vragen bij te stellen.

Volledigheidshalve moet opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege Kate en Doris.

U gevraagd of u bij terugkeer naar Nigeria een beroep zou kunnen doen op NAPTIP, verklaart u te denken dat niet te kunnen doen omwille van de belofte die Doris en Kate u maakten (zie gehoorverslag CGVS, p. 52). U er bovendien op gewezen dat steeds meer mensenhandelaars opgepakt en bestraft worden in Nigeria, en gevraagd om welke reden u denkt niet veilig te zullen zijn, verklaart u erg vaag dat mensen met geld connecties hebben en dat u niemand heeft omdat u uw familie niet kan bereiken. U kan echter niet hard maken bij terugkeer naar Nigeria niet te kunnen rekenen op bijstand van NAPTIP.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag. U verklaart in november 2015 een Nigeriaans paspoort te hebben aangevraagd te België. U verklaart het paspoort ten gevolge van stress te hebben misplaatst (zie gehoorverslag CGVS, p. 22).

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert haar verzoekschrift aan dat artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden.

Zij licht haar concrete grieven wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft toe als volgt:

“De Commissaris-generaal argumenteert diens weigeringsbeslissing mits dat er geheel geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster.

Vooreerst zou verzoekster laattijdig haar aanvraag hebben ingediend en zou zij de waarheid niet hebben gesproken met betrekking tot de datum van aankomst in België.

Ten tweede zou zij geen overtuigende verklaringen afleggen over haar vrees om het leven te worden gebracht omdat zij het voor haar reis verschuldigde bedrag nog niet heeft terugbetaald.

Verzoekster kan zich niet akkoord verklaren met deze stellingen.

Dat deze argumentatie van het CGVS niet kan gevolgd worden.

Dat verzoekster haar situatie zeer precies heeft uitgelegd tijdens het verhoor op het CGVS en dat zij de nodige details gaf aangaande haar gegronde vrees.

Dat er duidelijk in haar hoofde een actuele en gegronde vrees voor vervolging bestaat.

Dat zij tijdens haar verhoor ook de nodige uitleg gaf om de aangehaalde onduidelijkheden, ongeloofwaardigheden of onwetendheden te verduidelijken.

Dat in Nigeria een echte maffia mensensmokkelaars actief is en dat het wereldwijd bekend staat dat de meisjes die in hun handen vallen gedwongen in de prostitutie belanden.

Dat diegene die hun vermeende schulden niet betalen ook in groot gevaar verkeren.

Dat verzoekster dit allemaal duidelijk heeft uitgelegd.

Wat dit onderdeel van de ‘negatieve argumentatie’ van de Commissaris-generaal betreft, kan zulks aldus niet worden gevolgd en reeds niet tot een weigeringsbeslissing leiden.”

Zij vraagt om de toepassing van het voordeel van de twijfel.

Waar verzoekster verwijst naar een “Attest centrum” dat werd gevoegd ter ondersteuning van het beroep (verzoekschrift, stuk 2), merkt de Raad op dat dergelijk stuk niet werd bijgevoegd, los van het feit dat dergelijk stuk niet relevant zou zijn voor de beoordeling van verzoeksters asielaanvraag.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De motivering van de bestreden beslissing wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Uit het geheel van uw verklaringen moet worden geconcludeerd dat u niet de waarheid heeft gesproken met betrekking tot uw reële levensomstandigheden in uw land van herkomst Nigeria. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw werkelijke levensomstandigheden in uw land van herkomst is van groot belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Dit komt tevens uw algehele geloofwaardigheid niet ten goede.

U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn te Auchi en tot 3 jarige leeftijd daar te hebben gewoond. Op 3-jarige leeftijd verhuisde u naar Benin City waar u tot de leeftijd van 16 woonachtig was te T.V. road, Uwa street (zie verklaring DVZ, punt 5 en 10). Tijdens het gehoor voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) verklaart u echter geboren te zijn te Benin City en daar te hebben gewoond tot uw vader stierf (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U hiermee geconfronteerd, herhaalt u geboren te zijn te Benin [City] en daar te hebben gewoond tot uw vader overleed. De laatste plaats waar u woonde vooraleer u Nigeria verliet, was Auchi (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U gevraagd of u op verschillende plaatsen verbleef te Benin City, antwoordt u neen en bevestigt u steeds te T.V. road te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Op het certificate of spinsterhood op naam van Akingbe Omo, opgesteld op 4 augustus 2016 door de Nigeriaanse ambassade te Brussel staat echter te lezen dat uw laatst gekende adres in Nigeria No.3 India Lane, Off Textile Mile Road, Benin City, Edo, Nigeria was (zie administratief dossier), wat niet in lijn is met uw verklaringen daar u verklaart steeds te T.V. road te hebben gewoond. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat te hebben gezegd omwille van de persoon die achter u aan zat. Zij zou u immers vinden waar u ook heen ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Dit houdt echter geen steek daar het voornoemde adres het adres is dat het laatst gekend was bij de Nigeriaans overheid. Bovendien verklaart u dat Kate en Doris weten waar u woonachtig was te Nigeria, namelijk Auchi, en heeft het geven van een vals adres bijgevolg weinig nut. Hieruit blijkt dat u niet de waarheid spreekt met betrekking tot uw woonplaatsen in uw land van herkomst, Nigeria.

Zo verklaarde u tevens voor de DVZ dat u de 4de graad van de lagere school op 14 jarige leeftijd heeft afgemaakt (zie verklaring DVZ, punt 11 en gehoorverslag CGVS, p. 17). Ook tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart u dat. U stelt uw scholing niet te hebben kunnen afmaken omdat er geen geld was om de school te kunnen betalen. (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). In het verhoor in het kader van uw huwelijk van 5 oktober 2016 verklaart u echter studies te hebben gevolgd voor boekhoudster, doch deze studies niet te hebben afgemaakt (zie administratief dossier, eerste verhoor categorie III dd. 05/10/2016). U hier tijdens het gehoor voor het CGVS mee geconfronteerd, stelt u dat boekhouder worden uw droom was maar dat er geen geld was om de studies te betalen. Ook voor de Nigeriaanse ambassade verklaarde u op 15 september 2017 dat u in Nigeria overtuigd werd door iemand om in Europa te komen werken en dat u hiervoor zelfs school verliet (zie administratief dossier, verslag interview dd. 15/09/2017). U was 20 jaar toen u Nigeria in september 2008 verliet – waar u bij de DVZ nog verklaarde Nigeria begin 2008 te hebben verlaten (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p. 23) verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U hiermee geconfronteerd oppert u dat uw Engels – nota bene voor de Nigeriaanse ambassade - misschien niet goed werd begrepen en blijft u bij uw verklaringen dat er onvoldoende geld was om naar school te gaan en dat de reden was dat u iemand naar Europa volgde (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Tenslotte staat ook op uw facebookpagina (zie administratief dossier, <https://www.facebook.com/omo.kelly.14>) dat u naar Egbo secondary school ging, wat u betitelt als valse informatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Dit alles wijst erop dat u hoger opgeleid bent dan u wilt laten uitschijnen in het kader van uw asielaanvraag.

Ook moet opgemerkt dat u met betrekking tot uw familie tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde u voor de DVZ, alsook tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw moeder Matina Akingbe, meisjesnaam Omojori, heet en uw overleden vader Gima Akingbe heet (zie verklaring DVZ, punt 13A en gehoorverslag CGVS, p. 8 en 11). Op de door u in het kader van uw huwelijk neergelegde attestatie of birth staat dat uw vader Amedu Akingbe heet en uw moeder Joy Akingbe (zie administratief dossier, attestatie of birth, 23 februari 2016 national population commission). U tijdens het gehoor voor het CGVS geconfronteerd met de tegenstrijdigheid in verband met de naam van uw vader, volhardt u dat zijn naam Gima is, wat de tegenstrijdigheid niet kan herstellen.

Dat u nalaat de waarheid te spreken met betrekking tot uw leven en profiel in Nigeria, maakt ook dat de omstandigheden waarin u besloot Nigeria te verlaten geenszins duidelijk zijn. Bovendien bemoeilijkt u hierdoor de taak van de Commissaris-generaal uw vrees bij terugkeer naar Nigeria te beoordelen.

U legt niet enkel tegenstrijdige en weinig geloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw leven in Nigeria. Ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw verblijf in Europa komt op de helling te staan door inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen. In het kader van uw huwelijksaanvraag in België verklaarde u in eerste instantie Nigeria in 2015 te hebben verlaten en via Italië in België aan te zijn gekomen. U verklaarde uw land verlaten te hebben omwille van de globale slechte toestand van het land met vooral de moorden die er gepleegd worden. U betaalde een mensenhandelaar 100.000 naira om u via Niger en Libië naar Italië te brengen. U voegde uitdrukkelijk toe in Italië niet te zijn geregistreerd (zie administratief dossier, eerste verhoor dd. 05/10/2016). Nadat u werd geconfronteerd met uw vingerafdrukken te Italië, gaf u toe in Italië te zijn geweest van 2008 tot 2012. U verklaarde op verschillende plaatsen te hebben gewoond in Italië en geen verblijfsdocumenten te hebben gehad. In 2012 keerde u volgens uw verklaringen vrijwillig terug naar Nigeria. In 2015 zou u een tweede maal van Nigeria naar Italië hebben gereisd (zie administratief dossier, tweede gehoor dd. 09/11/2016). Hieruit blijkt dat u reeds eerder getracht heeft de Belgische autoriteiten om de tuin te leiden. Voor de DVZ en tijdens het gehoor voor het CGVS legt u bovendien geheel andere verklaringen af. Hierbij moet tevens opgemerkt dat ook uw verklaringen voor de DVZ en voor het CGVS geenszins eensluidend zijn. Voor de DVZ verklaarde u Nigeria begin 2008 –september 2008 tijdens het gehoor op het CGVS - te hebben verlaten en via Niger en Libië een 9-tal maanden later in Italië te zijn gearriveerd waar u in 2009 in het huis verbleef geregeld door de persoon die u naar Europa bracht. In 2009 verbleef u tevens gedurende vijf maanden in Zwitserland. Nog in 2009 keerde u terug naar Italië waar u in Napoli en Torino, Potolova bij vrienden woonde tot oktober 2015, de maand waarin u naar België vertrok (zie verklaring DVZ, punt 31). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u Nigeria september 2008 te hebben verlaten en via Niger –waar u één maand verbleef in tegenstelling tot 3 maanden bij DVZ- via Libië – waar u één maand verbleef in tegenstelling tot 6 maanden bij DVZ – naar Italië te zijn gegaan (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p. 33 en p.34). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de duur van uw reis van Nigeria naar Europa, doet de geloofwaardigheid ervan teniet. Nadat u asiel aanvraag –en volgens uw verklaringen de vluchtelingenstatus verkreeg- verliet u het kamp waarin u werd ondergebracht en spendeerde vervolgens een jaar in het huis van Kate te Napoli waar u volgens uw verklaringen geïntroduceerd werd in de prostitutie (zie gehoorverslag CGVS, p. 35 en 37). U vluchtte naar Zwitserland en keerde vijf maanden later terug naar Kate in Italië. Tot maart 2011 woonde u bij Kate (zie gehoorverslag CGVS, p. 41). Bij de DVZ vermeldde u echter niet dat u terugkeerde naar Kate, doch stelde u van 2009 tot eind oktober 2015 bij vrienden te hebben gewoond. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat niet te hebben verteld omdat u bang was voor uw leven omdat u werd gezegd niet bij de politie te rapporteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 43), wat verwondert daar uw verklaringen hieromtrent kaderen in uw asielaanvraag en u in het kader daarvan besloot de 'waarheid' te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 46). Overigens zou u volgens uw verklaringen –in tegenstrijd met uw verklaringen in het kader van uw huwelijk - zowel in 2008, als in 2011 (tot 2012) asiel zijn toegekend, alsook een verblijfsvergunning van 2012 tot 2014, die u niet besloot te vernieuwen omdat Kate (zogenaamd) naar u op zoek was (zie gehoorverslag CGVS, p. 38-39). Hierbij moet opgemerkt dat u in Italië asiel aanvraag met verschillende identiteiten en geboortedata: 5 oktober 2011 als Jsana Akhigeb, geboren Nigeria op 1 januari 1980, 12 december 2011 als Usana Akhigbe geboren te Benin City op 19 januari 1988 en 27 april 2012 als Jsana Akhigeb, geboren Edo State op 1 januari 1980. U verklaart in België asiel te hebben aangevraagd als Omo –uw eerste naam- opdat de persoon die u bracht u niet zou kunnen traceren. Dat u echter niet telkens uw geopperde vrees kan aanvoeren om vastgestelde tegenstrijdigheden te rechtvaardigen wordt verder in de beslissing uiteengezet. De naam Usana werd volgens u door de Italiaanse autoriteiten verkeerdelijk neergeschreven als Jsana (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 39).

U er tijdens het gehoor op het CGVS mee geconfronteerd dat u in het kader van uw huwelijk verklaarde Nigeria te hebben verlaten in 2015, verklaart u dat te hebben gezegd uit angst terug te zullen worden gestuurd naar Italië. Wanneer u echter werd geconfronteerd met uw vingerafdrukken, en dus uw verblijf in Italië, verhulde u nog steeds wat u tijdens het gehoor voor het CGVS als waarheid beschouwt, namelijk dat u van 2008 tot 2015 in Italië was, en stelde u van 2008 tot 2012 in Italië te hebben gewoond en dan terug te zijn gekeerd naar Nigeria. U gevraagd waarom u dat zei, herhaalt u bang te zijn geweest terug te zullen worden gestuurd naar Italië en de reden van uw vertrek uit Nigeria te hebben willen verhullen (zie gehoorverslag CGVS, p.47). Dit biedt echter geen verklaring waarom u verklaarde van 2012 tot 2015 terug te zijn gekeerd naar Nigeria.

Ook verhulde u in België initieel de werkelijke toedracht van uw vertrek uit Nigeria. In het kader van uw huwelijk verklaarde u Nigeria te hebben verlaten omwille van de slechte globale toestand met vooral de moorden die er worden gepleegd (zie administratief dossier, eerste verhoor dd. 05/10/2016). U hiermee geconfronteerd, verklaart u de politie niet te hebben willen uitleggen waarom u naar hier kwam. Voor de Nigeriaanse ambassade op 15 september 2017 (zie administratief dossier) verklaarde u dat iemand u had overtuigd om naar Europa te gaan om te werken. U stemde hiermee in met de intentie geld op te sturen naar uw mama. Er werd u beloofd dat u "kuiswerk" zou moeten doen, maar uiteindelijk bleek dat u in de prostitutie zou gaan. U gevraagd wat u van gedachte heeft doen veranderen toen u werd gehoord door de Nigeriaanse ambassade, antwoordt u volledig naast de kwestie dat u zichzelf niet wilde prostitueren. U ermee geconfronteerd dat u toen verklaarde dat u werd gezegd te hebben moeten poetsen, en voor het CGVS voor de baby te hebben moeten zorgen, stelt u niet over Kate te hebben willen praten omdat u een eed aflegde en werd bedreigd indien u de politie zou inschakelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 52).

Telkens wanneer het u uitkomt, verklaart u bepaalde dingen –zowel tegen de Italiaanse als de Belgische autoriteiten alsook de politie- niet te hebben gezegd uit angst voor de gevolgen van de eed. Tijdens die eed moest u zweren niet weg te lopen van Kate, en indien u de eed zou verbreken, zouden er u erge dingen overkomen. Enerzijds verklaart u dat pas na uw aankomst in Italië werd gezegd dat Kate betaalde voor uw reis, en anderzijds dat tijdens het afleggen van de eed werd gezegd dat meisjes de eed af moeten leggen omdat ze slecht betalen (zie gehoorverslag CGVS, p. 31-32). Dat u zo overtuigd blijkt te zijn van de gevolgen van het verbreken van de eed strookt niet met het gegeven dat u overtuigd Christen bent, en geen aanhanger van traditionele geloven (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Bovendien verklaart u nooit eerder op zulke plek (een altaar) te zijn geweest, wat nogmaals benadrukt dat u geen affiniteit heeft met traditionele geloven (zie gehoorverslagen CGVS, p. 30). Wanneer u wordt gevraagd of u op het moment dat u de eed aflegde, geloofde in de eed, stelt u het niet echt te hebben geloofd maar bang te zijn geweest omwille van de dingen die ze deden (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). Hieruit blijkt dat uw geloof in de gevolgen van het verbreken van de eed geenszins kan rechtvaardigen waarom u pas in 2017 – 9 jaar na uw aankomst in Europa – de ware toedracht van uw migratie aan de autoriteiten zou hebben verteld. Dat u uiteindelijk zou hebben besloten de Belgische asielinstanties de 'waarheid' te vertellen omdat Kate uw moeder, broers en zussen al heeft, gaat geenszins op daar uw verklaringen daaromtrent niet geloofwaardig zijn (zie infra).

Dat u pas na een verblijf van 2 jaar in België, na uw geweigerd huwelijk, na uw arrestatie, na uw geannuleerde repatriëring en tweede geplande repatriëring, asiel besloot aan te vragen, doet ernstige vraagtekens plaatsen bij uw nood aan bescherming. Van iemand die beweert bij terugkeer naar zijn land te vrezen voor zijn leven, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Ook verklaart u de Italiaanse overheden nooit te hebben verteld over Kate en de ware toedracht van uw reis naar Europa. U stelt dit niet te hebben gedaan uit vrees voor de gevolgen van de door u afgelegde eed (zie supra). Dat u niet eerder asiel aanvraag, relateert dan ook de ernst van de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming.

Vervolgens moet opgemerkt dat u niet de waarheid heeft gesproken met betrekking tot de datum van aankomst in België. Zowel voor de DVZ als tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart u Italië eind oktober 2015 te hebben verlaten en naar België te zijn gekomen (zie verklaring DVZ, punt 31 en gehoorverslag CGVS, p. 15). Op uw facebookpagina staan echter foto's die dateren van sinds maart 2015 waarop u duidelijk in België bent (in een trein van de Belgische spoorwegen en met een bus van de lijn op de achtergrond (zie administratief dossier)). U hiermee geconfronteerd, stelt u zich dat niet te herinneren. U erop gewezen dat deze foto's aantonen dat u eerder in België was, antwoordt u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.45).

Wat betreft de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Nigeria om het leven te zullen worden gebracht door de persoon die u naar Europa bracht omdat u het verschuldigde geld niet hebt terugbetaald, moet opgemerkt dat u deze vrees geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart bij terugkeer naar Nigeria –fysiek of spiritueel – om het leven te zullen worden gebracht door Doris en Kate omdat u hen het verschuldigde geld – 20.000 euro - niet betaalde. U stelt dat Kate in Italië is, doch heeft u haar sinds 2011 niet meer gezien. U gevraagd hoe u dan weet dat ze in Italië is, verklaart u dat ze reeds lange tijd in Italië is en u gelooft dat ze daar nog is, wat u niet met zekerheid kan zeggen. U verklaart dat Doris in Nigeria is, doch heeft u haar sinds uw vertrek uit Libië niet meer gezien. U gevraagd hoe u weet dat Doris in Nigeria is, verklaart u dat ze daar al lang woont en zij de persoon is die mensen naar uw moeder, broers en zussen stuurt (zie gehoorverslag CGVS, p. 48), waarmee u niet aantoonbaar zeker te zijn dat Doris in Nigeria is. Overigens sprak u zowel Kate als Doris voor het laatst in 2011.

U verklaart dat uw familie in Nigeria werd bedreigd toen u in Zwitserland was en dat de reden was waarom u terugkeerde naar Kate in Italië – een terugkeer die niet geloofwaardig is (zie supra) (zie gehoorverslag CGVS, p. 42 en 43). Ook toen u wegvlochtte naar Torino, verklaart u dat uw familie in Nigeria meermaals belaagd werd. Wanneer u echter wordt gevraagd naar de verschillende keren dat uw familie door hen werd benaderd, slaagt u er niet in een doorleefd en aannemelijk antwoord te geven: 'Het was toen ik naar Zwitserland ging, toen ze haar begonnen te slaan en ze zei altijd dat ik terug moest gaan opdat ze haar niet zouden doden'. U gevraagd naar incidenten die na Zwitserland plaatsvonden, verklaart u dat uw moeder bleef vragen of er geen andere job was die u kon uitoefenen om Kate terug te betalen. U gevraagd hoe vaak uw moeder werd benaderd, antwoordt u 'zoveel keer'. U gevraagd erover te vertellen, begint u wederom over Zwitserland en dat het altijd zo was toen u naar Torino ging. U verder in het gehoor gevraagd te vertellen over de andere keren dat uw familie lastig werd gevallen, stelt u dat het was toen u naar Torino ging. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, antwoordt u dat ze veel keer benaderd werd en dat ze naar uw moeder kwamen, haar zeiden dat u het geld dat bedoeld was om uw schuld te betalen, naar uw moeder stuurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 50). U verschillende keren de kans gegeven te vertellen over de gebeurtenissen met betrekking tot uw familie in Nigeria, blijft u opvallend vaag, weinig doorleefd en geenszins gedetailleerd zodat de vraag moet worden gesteld of de gebeurtenissen enigszins waar zijn. Het spreekt bovendien tot de verbeelding dat uw familie, jarenlang belaagd door Kate en Doris, de politie in Nigeria niet zou hebben ingeschakeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 42). U verklaart dat ze dat niet deden omdat ze bang waren en omdat Doris en Kate connecties hebben.

U beweert dat Kate wist dat u in Torino was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Hoe Kate, die zich volgens uw verklaringen in Napels bevond, dat te weten kwam, weet u moeilijk te duiden. U stelt erg vaag dat Kate aan mensen die u kennen vanuit Napels zei dat u wegrende, dat u het geld niet betaalde en dat ze u iets zou aandoen. U gevraagd hoe Kate u kon lokaliseren, antwoordt u dat niet te weten maar dat meisjes waarmee u op straat werkte in Napels u zeiden dat Kate u zocht en wist dat u in Torino was. U voegt toe dat ze mensen kennen en connecties hebben. U verder in het gehoor diezelfde vraag meermaals gesteld, slaagt u er niet in een afdoend antwoord te formuleren. U oppert dat meisjes die u in Torino ontmoette en waarmee u in Napels op straat werkte –waarvan u de naam niet weet – zeiden 'dit is waar u bent en die vrouw zoekt nog naar u'. U voegt toe dat Kate gewoon iedereen belde en vroeg of ze u zagen. U gevraagd hoe die meisjes wisten dat Kate op zoek was naar u, verklaart u dat ze [de meisjes] hoorden dat een van de meisjes [u] wegrende. U gevraagd hoe ze dat wisten, verklaart u dat jullie in eenzelfde straat als prostituees werkten in Napels. U gevraagd hoe u bijgevolg wist dat Kate u nog zocht, verwijst u terug naar de meisjes (zie gehoorverslag CGVS, p. 44-45). U kan niet duiden hoe Kate te weten zou zijn gekomen dat u in Torino was. Bovendien spreekt het tot de verbeelding dat indien ze wist waar u zich bevond, ze geen initiatief nam u te komen halen, volgens uw verklaringen omdat ze zei dat ze dat niet kon doen omwille van de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 49), wat vreemd is aangezien u geen contact meer had met zowel Kate als Doris toen u in Torino was. U gevraagd wie dat zei, verklaart u dat ze tegen de mensen zei dat u wegrende en u in Torino was en dat u terug moest keren. Dat ze u niet zou kunnen komen halen in Torino omwille van de politie zijn pure speculaties die u niet kan staven (zie gehoorverslag CGVS, p. 50).

U verklaart vijf maanden geleden voor het laatst zelf contact te hebben gehad met uw familie. Vier maanden geleden ontving u 3 telefoontjes van een privé nummer en tijdens die gesprekken vertelde een man dat geweten was dat u zich in België bevindt, dat u het verschuldigde bedrag moet betalen en u – zolang u dat niet doet- uw familie niet langer zal kunnen contacteren.

Dat u echter voor de DVZ verklaarde dat ze [Doris] uw moeder en uw jongere zus is gaan halen en hen vasthoudt tot u het geld betaalt, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart dat uw moeder én al uw zussen en broers (Oseni, Blessing, Joshua en Weni) mee werden genomen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen compleet. U hiermee geconfronteerd, stelt u ze allemaal te hebben vermeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 51). Dat u bovendien louter herhaaldelijk contact trachtte te zoeken door tevergeefs hun landlijn te bellen, en geen andere initiatieven nam om uw familie op te sporen of te bereiken, is erg weinig doorleefd en getuigt er niet van dat u zich in zulk een situatie zou bevinden ('Ik belde hun lijn verschillende keren, maar het verbond niet. Nadat ze me belden, de mensen belden dat ik niets zou horen tot ik het geld betaalde, bleef ik ze bellen. Hun lijn is niet verbonden, ..., dus besloot ik het te vergeten. Ik weet al dat ik ze niet zou vinden, aangezien de mensen me dat zeiden') (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaart dat uw grootouders langs vaderszijde nog in leven zijn en ze in Auchi, het dorp waar uw familie woont, verblijven wat u de mogelijkheid gaf via hen –of anderen- informatie te verkrijgen indien u werkelijk uw familie niet langer kon bereiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Hoe ze uw telefoonnummer te weten kwam, weet u niet. Indien u werkelijk uit het niets een telefoontje zou hebben gekregen waarin bekend wordt gemaakt dat uw locatie geweten is door de mensen die u willen vermoorden en diezelfde mensen uw familie in handen hebben, mag het redelijkerwijze verwacht worden dat u trachtte te achterhalen hoe uw Belgisch nummer verkregen werd, of u zich daar op z'n minst bedenkingen bij maakte.

Dat Kate en Doris weten dat u in België zou zijn, kan u ook niet staven. Voor de DVZ verklaarde u - wanneer gevraagd werd of er een specifieke reden was waarom u precies in België een asielaanvraag wilde indienen - dat u het leuk vindt in België, u niet naar een ander land wilt én dat de persoon waarvoor u op de vlucht bent niet weet dat u in België bent. Indien u naar een ander land zou gaan, zouden ze u daar kunnen vinden (zie verklaring DVZ, punt 27). Diezelfde dag verklaarde u echter dat Doris erachter is gekomen dat u in België bent (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u hierover op eenzelfde dag tegenstrijdige verklaringen aflegt, verwondert en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. U weet niet hoe ze te weten zijn gekomen dat u in België bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en p. 50). Ook hier blijkt u zich verder geen vragen bij te stellen.

Volledigheidshalve moet opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijkt heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half hay homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege Kate en Doris.

U gevraagd of u bij terugkeer naar Nigeria een beroep zou kunnen doen op NAPTIP, verklaart u te denken dat niet te kunnen doen omwille van de belofte die Doris en Kate u maakten (zie gehoorverslag CGVS, p. 52). U er bovendien op gewezen dat steeds meer mensenhandelaars opgepakt en bestraft worden in Nigeria, en gevraagd om welke reden u denkt niet veilig te zullen zijn, verklaart u erg vaag dat mensen met geld connecties hebben en dat u niemand heeft omdat u uw familie niet kan bereiken. U kan echter niet hard maken bij terugkeer naar Nigeria niet te kunnen rekenen op bijstand van NAPTIP.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag. U verklaart in november 2015 een Nigeriaans paspoort te hebben aangevraagd te België. U verklaart het paspoort ten gevolge van stress te hebben misplaatst (zie gehoorverslag CGVS, p. 22)."

In het verzoekschrift beperkt verzoekster zich tot een algemeen betoog. Daaruit blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het volharden in haar eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek op de beoordeling van de commissaris-generaal. Deze toelichting weerlegt, noch ontkracht echter de bevindingen in de bestreden beslissing.

Het voordeel van de twijfel kan niet worden toegestaan, aangezien niet voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Nigeria een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of zij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat verzoekster geenszins de analyse in de bestreden beslissing betwist dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid in Benin City, in de staat Edo, in Nigeria een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat er geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico in hoofde van verzoekster.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Benin City.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Benin City een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP